

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางเพื่อพัฒนาการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนในสหวิทยาเขตสามชุก อำเภอสามชุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดหนองสะเดา อำเภอสามชุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เป็นนักเรียนที่มีภูมิหลัง วัฒนธรรมและพัฒนาการที่ใกล้เคียงกัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ความสามารถในการอ่านสะกดคำ

2.2.2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง

3. ขอบเขตของเนื้อหา

3.1 สารที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน จากการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานภาษาไทย พ.ศ.2551 สามารถ สังเคราะห์ กำหนดขอบเขตของความสามารถในการอ่านสะกดคำ เพื่อเป็นกรอบ แนวทางในการวิจัย คือ

3.1.1 การสะกดคำตามหลักมาตราตัวสะกดแม่ ก กา

3.1.2 ความหมายของคำที่อ่าน

3.2 เนื้อหากิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง โดยคัดเลือกประเภทที่มีบทร้อง 5 บท ได้แก่

3.2.1 บทร้อง "จ้ำจี้"

จ้ำจี้มะเขือเปราะ กะเทาะหน้าแว่น พายเรือออกแอ่น กระแทนตันกุ่ม สาวๆหนุ่มๆ อาบน้ำท่าไหน อาบน้ำท่าวัด เอาแป้งไหนมัด เอากระจกที่ไหนส่อง เยี่ยมๆ มอมๆ นกขุนทองร้องว่า

3.2.2 บทร้อง "งูกินหาง"

พ่องู	แมงงูเอ๋ย	แมงงู	เอ๋ย
พ่องู	กินน้ำบ่อไหน	แมงงู	กินน้ำบ่อหิน
ลูกงู	บินไปก็บินมา (ทำท่าบินด้วย)		
พ่องู	แมงงูเอ๋ย	แมงงู	เอ๋ย
พ่องู	กินน้ำบ่อไหน	แมงงู	กินน้ำบ่อทราย
ลูกงู	ย้ายไปก็ย้ายมา (ทำท่าย้ายสะโพก)		
พ่องู	แมงงูเอ๋ย	แมงงู	เอ๋ย
พ่องู	กินน้ำบ่อไหน	แมงงู	กินน้ำบ่อโคก

ลูกยู โยกไปก็โยกมา (ทำท่าโยกตัวไปมา)

พ่ออุ กินหัวหรือกินหาง แม่อุ กินกลางตลอดตัว
 - กินหัวตลอดหาง
 - กินหางตลอดหัว
 (เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง)

3.2.3 บทร้อง "รีรีข้าวสาร"

รีรีข้าวสาร	สองทะนานข้าวเปลือก
เลือกท้องโบลาน	เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน
คดข้าวใส่จาน	พานเอาคนข้างหลังไว้

3.2.4 บทร้อง "มอญซ่อนผ้า"

มอญซ่อนผ้า	ตุ๊กตายุ่งข้างหลัง
ไวโน่นไว้นี้	ฉันจะตีกันเธอ

3.2.5 บทร้อง "ไอ้เข้ไอ้โขง"

ไอ้เข้ไอ้โขง	อยู่โพรงไม้สัก
ไอ้เข้ฟันหัก	กัดคนไม่เข้า

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง จะดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ส่วนระยะเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียนไม่นับรวมกับเวลาในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลาง
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลาง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การดำเนินการก่อนเริ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบนักเรียนก่อนเรียน (pretest) ด้วยเครื่องมือ คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเล่นเกมเด็กไทยภาคกลาง จำนวน 5 กิจกรรม กิจกรรมละ 4 แผน รวมแผนการจัดกิจกรรมทั้งสิ้น 20 แผน 20 ชั่วโมง
3. การดำเนินการหลังทดลอง เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้การอ่านตามกำหนดแล้วทดสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้
 - 3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสะกดคำ
 - 3.2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลาง ด้วยสถิติ t-test แบบ dependent samples
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลาง โดยหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) มาสรุปเรียบเรียงนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 84.33/87.67
2. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อกิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเด็กไทยภาคกลางเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.33/87.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่าจัดกิจกรรมที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำตรงตามมาตรฐานตัวสะกดได้ผลดี ดัง มิตรถาวร คำภุษา (2545, หน้า 59) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการอ่านการสะกดคำยากของหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพ 82.80/81.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายถึงมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ประวีณา เอ็นดู (2547, หน้า 123-129) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สรุปได้ว่านักเรียนทุกคนที่ได้เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำดีขึ้น ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547, หน้า 62-67) ได้ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.70/84.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 นพวรรณ ชีระชลาสัย (2549, หน้า 93-96) ได้ศึกษาพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะ พบว่ามีประสิทธิภาพ 83.02/86.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผู้วิจัยจึงได้นำกิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลางใช้ร่วมกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนนำมาใช้จึงหาประสิทธิภาพตามวิธีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533, หน้า 494) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำจากการจัดกิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลาง ทั้ง 5 กิจกรรม กิจกรรมละ 5 แผน รวม 20 แผน พบว่ากิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.33/87.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่ากิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลางส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลางเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เล่นไปพร้อมกับการอ่านสะกดคำ ทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน สอดคล้องกับแนวคิดของ เพสตาลอสซี่ ที่เสนอว่าเรียนปนเล่น เล่นปนเรียน และทิตนา แชมมณี (2550, หน้า 98) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กช่วงที่พัฒนาจะช่วยพัฒนาอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับ ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2540ก, หน้า 5-12) แนวคิดกระบวนการเรียนรู้ที่เรียกว่า กระบวนการเพลิน คือการเล่นและเรียนที่เกิดความเพลิดเพลิน และการวิจัยของ กมลรัตน์ ทิสมบูรณ์ (2550, หน้า 153) ที่ศึกษาพบว่าเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องและบทเจรจาได้ตอบแบบประยุกต์

หลังการทดลอง มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ธนพร หมูคำ (2546, หน้า 51-61) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนา จัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน ดังงานวิจัยของ จิณฑาพร อากาศเมฆ (2532, หน้า 55) ได้เปรียบเทียบผลการเตรียมความพร้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการละเล่นพื้นบ้านกับการสอนด้วยวิธีปกติในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการละเล่นพื้นบ้าน มีผลของความพร้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากคำกล่าวของ วิราภรณ์ ปนาทกุล (2531, หน้า 19) กล่าวว่า การนำ การละเล่นไทยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนนั้นย่อมทำได้ เพราะการเล่นของเด็กไทยมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการ เมื่อครูนำการเล่นมาใช้เป็นกิจกรรมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เด็กจะเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว การเล่นแบบไทยจึงนำไปสู่การเรียนรู้ พัฒนาการทางสติปัญญาต่าง ๆ รวมถึงความสามารถด้านภาษาได้เป็นอย่างดี ยังสอดคล้องกับ ยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้นำ การละเล่นของเด็กไทยมาไว้ในสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติทางภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ สามารถร้องเล่นหรือถ่ายทอดเพลงพื้นบ้านและบทกล่อมเด็กในห้องเรียนอย่างเห็นคุณค่า และ กรมวิชาการ (2546, หน้า 133) พบว่าการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับที่สูงขึ้น ในการเรียนระดับพื้นฐาน จะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา อันได้แก่ หลักการอ่านสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น แผนการสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาไทยให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นระดับพื้นฐาน ครูต้องใช้เทคนิคการสอนหลากหลาย สอดแทรกหลักวิธีสอนอ่าน สอนเขียน อย่างกลมกลืน ผลการวิจัยของ พรพรรณ ดิตพิณ (2549, หน้า 75-76) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการจัดกิจกรรมการละเล่นเด็กไทยภาคกลาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมละเล่น 5 กิจกรรม ในแต่ละกิจกรรมนักเรียนได้ฝึกบทร้อง ได้เล่นพร้อมอ่านสะกดคำจากคำในบทร้อง พบว่าผู้เรียนมีความสนุกสนาน ร่วมกันร้องบทร้องอย่างมีความสุข เมื่อจบบทร้องตามกติกา นักเรียนได้ฝึกอ่านสะกดคำ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีความกระตือรือร้นที่จะเล่น และอ่านสะกดคำ จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่านักเรียนสนุกสนาน รักภาคติกาการเล่น มีความสุขกับการเรียน มีความ

กระตือรือร้นที่จะฝึกอ่านสะกดคำ มีน้ำใจ มีความรับผิดชอบ ให้อภัย รู้แพ้รู้ชนะ จากการศึกษา การอ่านสะกดคำจะเป็นพื้นฐานของการเขียน ซึ่งผสมผสานต้องฝึกไปพร้อมกัน สำหรับนักเรียน เริ่มเรียนจำเป็นต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ จากกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง ที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นสื่อกระตุ้นในการพัฒนาการอ่านสะกดคำ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้ความสามารถ ในการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์ 84.33/87.67

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเล่น เด็กไทยภาคกลาง ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนใน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่านักเรียนทุกคนในห้องเรียนมีความสุข สนุกสนานในการเล่น ชอบร้องบทร้องเล่น มีความกระตือรือร้นที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเล่น เห็นประโยชน์การได้ออกกำลังกาย ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน มีมารยาท ปฏิบัติตามกติกาการเล่น เวลาในการเล่น นักเรียนยังต้องการเล่นต่อเมื่อหมดเวลา นักเรียนต้องการเล่นอีกเมื่อมีโอกาส สังเกตจากนักเรียนนำมาร้องเล่นเวลาพักหรือว่างจากการเรียน แต่นักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น นักเรียนยังไม่เข้าใจข้อความในแบบสอบถามและการตัดสินใจในการเล่นของครู กิจกรรมที่มีความพึงพอใจต่ำสุดได้แก่กิจกรรมการเล่นพร้อมการฝึกอ่าน นักเรียนบางคนชอบความสนุกสนาน ขาดความสนใจในการฝึกขณะเล่นจึงต้องคอยแนะนำ ภาพรวมพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่น มีขวัญกำลังใจ พอใจในการเล่นและฝึกอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2549, หน้า 41) เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีกำลังใจและ กาญจน อรุณสุขจรูญ (2546, หน้า 5) ความรู้สึกที่ดี ยินดี ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเล่นจึงเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งในการพัฒนาทักษะความสามารถด้านภาษา เพราะการเล่นเป็นกิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 เด็กมีโอกาสจัดกระทำกับวัตถุ สิ่งแวดล้อมด้วยตนเองทำให้เด็กเกิดทักษะ การสังเกต สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เหมาะสมกันกับการพัฒนาการ ซึ่งการเล่นเป็นการเรียนรู้และการทำงาน ของเด็ก การเล่นนำไปสู่การค้นพบ เหตุผล การคิดเชื่อมโยง เกิดความสมดุลทางอารมณ์ ซึ่งเป็นไปตามหลักการและทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ศึกษา การเล่นช่วยพัฒนาสติปัญญา การเรียนปนเล่นนักเรียนมีความพึงพอใจจึงทำให้ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ควรนำกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางมาประยุกต์จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดแทรกในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

1.1 ในการเล่นแต่ละครั้งครูควรคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียน จึงต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องสถานที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรม

1.2 ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ครูควรอธิบายและสาธิตวิธีการเล่น กฎ กติกาการเล่น

1.3 ในการฝึกควรฝึกการยอมรับซึ่งกันและกัน ความมีน้ำใจ รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้อภัย

1.4 ครูควรเสริมแรง ด้วยการชมเชย ให้รางวัล ทำให้มีกำลังใจ มั่นใจ และพอใจที่จะเล่นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางมาพัฒนาความสามารถในด้าน การเขียนสะกดคำ

2.2 ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้กิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลาง กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ

2.3 ควรเปรียบเทียบว่ากิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางประเภทใดสามารถพัฒนาการอ่านได้สูงกว่า

2.4 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นเด็กไทยภาคกลางที่มีผลต่อ คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน